

ראובן ריבלין:

**„ההתפרצויות האלימות
עדיין לא הגיעו לשיאן!“**

בימים אלה בירת ישראל סוערת מתמיד. חרדים חוזרים לצבוע תחנות אוטובוסים, ולעיתים גם לשרוף. ערבים דוקרים יהודים בסימטות העיר העתיקה ובדרכים לכותל המערבי. מנגד מתארגנות קבוצות של יהודים לפרוע בערבים. המיטרה עובדת שעות נוספות. שוטרים רכובים על סוסים מסתובבים ברחובות ירושלים. יהודים מדירים רגלם מן העיר העתיקה וערבים מחדים להגיע למרכז העיר. יש תחושה שהאירועים האחרונים בירושלים הגיעו לשיא שהעיר לא ידעה כמותו מאז מלחמת ששת הימים.

ביקשתי לברר עם ראובן (רובי) ריבלין, דור תשיעי בירושלים ויושב ראש תנועת החרות בעיר, אם כך הוא ראה את ירושלים. שכליך רצה באיחודה.

לא. אבל מי שלא ציפה שאלה יהיו האירועים בירושלים. פשוט לא קרא נכון את המפה.

לי אין הפתעות במה שקרה בירושלים בשבועות האחרונים. העיר כולה היא על חבית של חומר נפץ. שלא קשה להדליק אותה. על ירושלים עובר תהליך היסטורי. שהוא בחיובי המציאות. תהליך שצריך עוד להימשך דורות. ירושלים. מיום שיחרורה. היא נקודת המפגש הבלתיאמצעית בין הציונות לארץ ישראל. לפני 20 שנה קיוויתי ואושר ברעב. בניצרת ובני.

ירושלים

בירת ישראל המאוחדת, ותיקותי זו לא נתבררה.

● **מה ערבים נגד המהומות?**
כשליטי העיר והארץ אהנו צריכים לדעת להבליג על פרובוקציות מכל הסוגים. למדנו לחיות עם אנטי ציונים כמו אנשי נטורי קרתא. ועלינו ללמוד לחיות גם עם הערבים. בעניין זה אני תלמידו המובהק של זאב ז'בוטינסקי. יש לתת לערבים שיוויון זכויות מלא בעיר. ואז אולי הם ירגישו ויתנהגו בעיר אחרת. כאן ירו בשפע ואושר ברעב. בניצרת ובני.

● **ובכל זאת אתה לא מודאג?**
אותי מדאיגה יותר הפרובוקציה היהודית מאשר הפרובוקציה הערבית. אנשים כמו כהנא הם היבולים. לדעתי. להביא לסוף שילטוננו בירושלים. יותר מכל פת"ח או אש"ף. אנשים כמו כהנא יכולים למהוק את הסיכוי לסיפוח יהודה ושומרון. הפרובוקציה הגיונית. הגובלת בטירוף הרעת. היא שתביא עלינו את זעם העולם. וזה באמת מה שמדאיג אותי.

● **מה יש לעשות?**
איראפטר לעשות. צריך להסתדר לנקוט בפעולות נמנע. צריכים יד יותר קשה של המיטרה וכוחות הביטחון. במקום שבו קיימת סכנה של ליבוויצרים. גם כלפי ערבים וגם כלפי יהודים. בהתפרצויות האחרונות אני לא רואה אלא אותי אהרה. ה התפרצויות לא היו עדיין בכל חומרתן. אני צופה אירועים כאלה בעתיד. קברניטי המדינה צריכים לראות את האות. (רונית אנטלר)

רות שיטרית:

**„מאיד הישעה עצמו מהדיון
על חיים שיף — בגללי!“**

רות שיטרית, אשתו הנמרצת של חבר הכנסת מאיר שיטרית, וידימינו של המלונאי חיים שיף, מצאה את עצמה בשבוע שעבר בכותרות התרועמות על הדיון בוועדת הכספים בעניינו של שיף. המבקש הלוואה, התנקזה לעברה של שיטרית. יש שניסו

כנסת

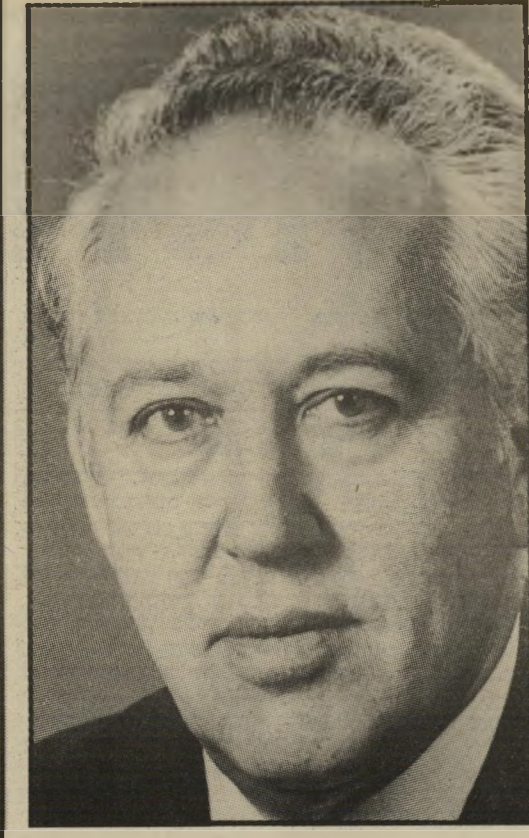
לקשור את תפקידה ברשת המלוות של שיף בעובדה שמתקיים דיון חריג בעסקיו של שיף בוועדת הכספים. שבה מכהן בעלה.

שאלתי את שיטרית לתגובתה.
נו, אילו היתה אמת בכל הפירוסמים שהיו באחרונה על שיף — זה היה גרוע ביותר. בקשתנו לדיון בוועדת הכספים לא רק שלא זכתה ביחס מיוחד, אלא נמחה במשך שלוש שנים. מה פיתאום פרוטקציה? להיפך! מה ההתנפלות הזאת? מה הירידה לפרטי פרטים?

● **את מוצאת איזה טעם לפגם בחלק של בעלך ושולך בעניין?**

איזה טעם לפגם? בעלי הוא חבר בוועדת הכספים מאז שהוא חבר הכנסת, ואילו אני עובדת אצל חיים שיף עוד מלפני זה. מה הקשר? לא הפעלנו שום שטרלנות ררך מאיר! תגובתו הוא ששיף, בגלל היותו חבר תנועת החרות, הפעיל שטרלנות ררך חברי כנסת מחרות, אבל לא ררך בעלי. חוץ מזה. בעלי הישעה את עצמו מהדיון המסויים הזה בגללי, כך שזאת התפרצות לדלת פתוחה. אני לא מכינה מה רוצים מאיתנו.

● **בכל זאת, מה רוצים ממכם?**
התיקשות עלתה על זה. כי זה סקופי. זה יפה, זה מקשט את העיתונות, הגם שאין למה שפורסם וגרמו שום אחיזה במציאות. ככה זה במדינה. (דפנה ברק)

גד יעקובי:

„לנערים שבחרו ב'יש טעם טוב!'“

סקר שהתפרסם ביום הרביעי הפתיע ביותר בתוצאותיו. הוא נערך בקרב בני נוער בגיל 14-18 ברחבי הארץ. וגילה כי איש העיבור הפופולארי ביותר בקרב בני הנוער הוא גדי יעקובי, שזכה ב-20% מפרולאריות. ממלא מקום ראש הממשלה, שנהנה באחרונה מפרולאריות בסקרים שנערכו בקרב גילאים בוגרים יותר, זכה רק ב-11%. ואילו ראש הממשלה, יצחק שמיר, זכה ב-4% בלבד. שרים פופולאריים אחרים, כיצחק רבין, זכו אף בפחות אחוזי פופולאריות בקרב הצעירים. שאלתי את הזוכה המאושר להרגשותו.

אם אפשר להגיב כהומור, אז הם פשוט נערים נבונים. יש להם טעם טוב! עכשיו ברצינות: אני חושב שמה שמפתיע בתוצאות הסקר הזה שנוהגים לטעון שהנוער הישראלי נוטה ימינה. אפילו לימין הקיצוני. ופיתאום, במי הם בחרו? באיש ציבור שאולי אינו מזהה עם השמאל הקיצוני. אבל בוודאי עם השמאל המתון, עם מיפלגת העבודה.

● **השתמשת במונח „מפתיע“. הופתעת מתוצאת הסקר?**

מיפלגות

בוודאי לא הופתעתי בצורה דרמטית. פרט לאי הנטיה של הנוער ימינה. אישית? הופתעתי במידה מוגבלת. זה כמוכן מאוד מחמאי לי.

● **איך אתה מסביר את הצלחתך בקרב הצעירים?**
אני חושב שזה מפני שהם מזהים אותי עם הרור השני של ההנהגה. אולי גם תרמה העובדה שאיני מזהה עם כישולים ותככים פוליטיים. כי תוצאה נוספת של הסקר היא הסתייגותם של בני הנוער מהפוליטיקה הישירה. תרמה גם העובדה שאני מצטייר כאדם רב גיווני, שיש לו תחומי היתעניינות החורגים מהפוליטיקה — סיפורות, אמנות, כתיבה. ביחוד על רקע הסתייגותם מהפוליטיקה. צורת החיצונית? יכול להיות שגם זה עוזר. בוודאי גם גילי עוזר, וגם העובדה שאני נראה צעיר יחסית.

● **הצהרת שבטיטואציה מסוימת תתמודד על ראשות הממשלה. תוצאות הסקר הזה מהוות זריקת מרץ עבורך?**

אני יודע אם זו וריקת מרץ, אך בוודאי זהו מקור עידוד. אני סבור גם שמיפלגת העבודה אמורה להתייחס לתוצאות הסקר הזה, מכיוון שחלק מהנשאלים יצביעו כבר בכחירות הקרובות. לי הסקר מאוד מאוד מחמאי, ואני מתכוון לטפח את תוצאותיו: להופיע יותר בכתיבה, ולהעמיק את הקשר עם בני הנוער. (דפנה ברק)